

УДК 338.24:631.11(477)

Форкун І.В.

кандидат технічних наук,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Хмельницький національний університет

Гордєєва Т.А.

старший викладач кафедри фінансів,
банківської справи та страхування,
Хмельницький національний університет

БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРОБІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню практики бюджетної та податкової політики щодо регулювання діяльності підприємств агробізнесу в Україні. Дослідження орієнтоване саме на агропромисловий комплекс, адже на сучасному етапі розвитку України йому відведена роль нового двигуна вітчизняної економіки, а також, що є не менш важливим в даному контексті, сільське господарство демонструє найвищі темпи зростання валової доданої вартості в останні роки. Проаналізовано податкові пільги в прямому оподаткуванні агропромислового комплексу, виокремлено переваги та недоліки в застосуванні спрощеної системи – єдиного податку – для оподаткування підприємств агробізнесу. Проведено аналіз податкових надходжень від діяльності підприємств агробізнесу з паралельним дослідженням динаміки бюджетного програмно-цільового фінансування та запропоновано напрямки вдосконалення бюджетно-податкового регулювання діяльності підприємств агробізнесу України.

Ключові слова: бюджетно-податкова регуляторна політика; податкові надходження; агробізнес України; податкові пільги; бюджетні програми фінансової підтримки.

БЮДЖЕТНО-НАЛОГОВАЯ ПОЛИТИКА РЕГУЛИРОВАНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ АГРОБИЗНЕСА УКРАИНЫ

Форкун И.В., Гордеева Т.А.

Статья посвящена исследованию практики бюджетной и налоговой политики регулирования деятельности предприятий агробизнеса в Украине. Исследование направлено на агропромышленный комплекс, ведь на современном этапе развития Украины ему отведена роль нового двигателя отечественной экономики, а также, что немаловажно, сельское хозяйство демонстрирует наиболее высокие темпы роста валовой добавочной стоимости в последние годы. Проанализированы налоговые льготы в процессе прямого налогообложения АПК, выделены преимущества и недостатки при использовании упрощенной системы для налогообложения предприятий агробизнеса. Проведен анализ налоговых поступлений в бюджет от деятельности предприятий агробизнеса наряду с параллельным изучением динамики бюджетного программно-целевого финансирования и предложены направления усовершенствования бюджетно-налогового регулирования деятельности предприятий агробизнеса Украины.

Ключевые слова: бюджетно-налоговая регуляторная политика; налоговые поступления; агробизнес Украины; налоговые льготы; бюджетные программы финансовой поддержки.

FISCAL REGULATORY POLICY OF THE ACTIVITY OF UKRAINE'S AGRIBUSINESS ENTERPRISES

Forkun Iryna, Gordeeva Tetyana

The article deals with the practice of fiscal policy on the regulation of Ukraine's agribusiness enterprises. The budget and tax regulation of agribusiness enterprises in Ukraine should fulfill not only fiscal but also regulatory functions, to act as an instrument of state support and stimulation of production, to ensure the competitiveness of national agriculture and the implementation of innovations into production. The research is focused precisely on the agro-industrial complex, because at present the role of the new engine of the Ukrainian economy is assigned to him and, last but not the least, agriculture demonstrates the highest growth rates of gross value added in recent years. The purpose of the article is to deepen the theoretical and methodological principles of budget and tax regulatory policy of the activity of Ukrainian agribusiness enterprises and the determination of regulatory tools and methods. The complex of general scientific and special methods of scientific cognition was used. In the process of research, such as analysis and synthesis – to evaluate the dynamics, structure and efficiency of the agribusiness enterprises in Ukraine; an abstract-logical method – for conceptual generalization and the formation of conclusions and propositions. The main importance in ensuring the development of agriculture in Ukraine is the application of fiscal incentive levers. Agricultural producers have a tax advantage, namely the status of single-tax payers of the fourth

group with special conditions for its collection. The tax privileges in the direct taxation of the agro-industrial complex are analyzed; the advantages and disadvantages of using a simplified system – a single tax – for taxation of agribusiness enterprises are outlined. The analysis of tax revenues from activity of agribusiness enterprises is carried out in comparison with research of volumes of budget program-target financing. The ways of upgrade the fiscal regulatory policy of the activity of Ukraine's agribusiness enterprises are proposed, for example, differentiation of agricultural enterprises by volume of income.

Keywords: budget-tax regulatory policy; tax income; Ukraine's agribusiness; tax privileges; budget programs of financial support.

Постановка проблеми. Аграрний сектор є одним з базових в економіці та стратегічно важливих для національної безпеки. Бюджетно-податкове регулювання підприємств агробізнесу України має виконувати не лише фіскальну, але й регулюючу функції, виступати засобом державної підтримки та стимулювання виробництва, забезпечувати конкурентоспроможність національного сільського господарства і впровадження інновацій у виробництво. Особливої актуальності в умовах нестабільної фінансово-економічної ситуації набуває питання ефективного застосування ринкових важелів стимулювання розвитку АПК та вдосконалення політики державного впливу на агробізнес України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні й методологічні засади державного регулювання розвитку економіки знайшли своє відображення у працях вітчизняних і зарубіжних учених: Л. Бальцеровича, Т. Басюка, І. Бланка, А. Гальчинського, В. Гейця, І. Ломачинської, І. Лукінова, С. Мочерного, М. Павловського, Ю. Пахомова, А. Поддєрьогіна, П. Саблука, П. Самуельсона, Д. Стігліца, О. Терещенка, В. Федосова, В. Юрчишина та інших. Проблеми бюджетно-податкового регулювання діяльності підприємств АПК стали основою наукових досліджень В. Амбросова, О. Бородіної, І. Долженко, П. Гайдуцького, Ю. Лупенка, Є. Подакова, Н. Сіренко та ін. Однак, недостатньо висвітленими залишаються питання комплексного дослідження проблеми державного регулювання АПК, а питання державного впливу на діяльність підприємств агробізнесу інструментами бюджетно-податкового регулювання, на наш погляд, потребує подальшого вдосконалення.

Постановка завдання. Метою дослідження є поглиблення теоретико-методичних засад формування бюджетно-податкової політики регулювання діяльності підприємств агробізнесу України та визначення

інструментів та засобів регуляторного впливу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із найсуттєвіших чинників впливу на соціально-економічний розвиток будь-якої країни є економічна політика уряду і її ефективні складові: фінансова, бюджетно-податкова, грошово-кредитна, соціальна політика. В сучасних умовах найбільш суттєвого значення набуває бюджетно-податкова політика. Стратегія сталого розвитку України на період до 2030 року [1] визначає цілісну систему стратегічних та операційних цілей переходу до інтегрованого економічного, соціального та екологічного розвитку країни. Інноваційне спрямування вектору розвитку передбачає формування високотехнологічних видів діяльності та галузей економіки, серед яких базовою виступає сільське господарство.

Від початку незалежності у сільському господарстві вбачали новий двигун української економіки. Родючість українських чорноземів мала забезпечити харчовими продуктами український ринок і навіть більше – накопичити ресурси для розвитку інших сфер господарювання та вихід на міжнародні ринки. І справді, ця галузь впевнено прямує на перше місце в економіці. У порівнянні з 2010 роком, частка у валовому внутрішньому продукті сільського, лісового та рибного господарства виросла з 8,4% до 12,1%, тобто на 144,0%, або у 1,4 рази. Переробна ж промисловість, яка за визначенням займається переробкою сировини в готову продукцію, навпаки – зазнає стагнації (таблиця 1).

Зростання категорії «сільське, лісове та рибне господарство» забезпечується завдяки саме сільському господарству, яке становить лівову частку цього сегменту економіки, а точніше – рослинництву (рис. 1).

Виробництво продукції рослинництва з урахуванням інфляції за 7 років зросло в грошовому вимірі в 1,6 рази, тоді як тваринництво залишається майже на

Таблиця 1. Сільське господарство в структурі валової доданої вартості України в 2010-2017 роках

Показник	У % до загального підсумку						Темп зростання 2010/2017 %
	2010	2013	2014	2015	2016	2017	
Валова додана вартість (основні ціни)	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	-
Сільське, лісове та рибне господарство	8,4	9,9	11,7	14,2	13,5	12,1	144,0
Промисловість	25,3	22,7	23,5	23,3	25,0	25,7	101,6
з неї виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	4,3	3,4	4,1	4,4	4,5	...	-
Будівництво	3,7	2,9	2,7	2,3	2,3	2,7	73,0
Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів	16,4	16,7	16,9	16,2	15,7	16,7	101,8
Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність	8,8	8,2	7,3	8,0	7,8	7,6	86,4
Тимчасове розміщення й організація харчування	1,0	0,9	0,7	0,7	0,8	0,7	70,0
Інші види економічної діяльності	36,4	38,7	37,2	35,3	34,9	34,5	94,8

Джерело: складено на основі [2]

рівні 2010 року. Тобто тваринництво (виробництво м'яса, молока, яєць) перебуває в кризі [3]. Такі диспропорції в аграрній сфері безпосередньо відбиваються на розвитку сільських територій. За останні десятиліття у цій царині відбулося розмежування розвитку сільського господарства та сільських територій [4].

Якщо оцінювати першу, економічну складову, то тут визначилися чіткі позитивні тенденції. Зокрема, стабілізувалося виробництво валової продукції сільського господарства й зерна, постійно зростає експорт сільськогосподарської продукції, рівень заробітної плати та доходи сільських жителів.

Та водночас трансформаційні процеси в аграрній сфері поки не привели до істотного поліпшення соціального й екологічного стану самих сільських територій. Зокрема, щороку з мапи країни зникає близько 20 сільських населених пунктів. Від початку 90-х загальна їхня кількість зменшилася на 1,5% (або на 427 сіл). Відповідно зменшується й кількість сільського населення: з 14,5 млн. осіб в 2010 році до 13,1 млн. осіб в 2017 році [2]. Крім того, на сільські території негативно впливає антропогенне навантаження та природні фактори: надмірна – понад 54% земельного фонду – розораність території, деградація та зниження родючості ґрунтів, вирубка лісових насаджень, обміління водойм, глобальні зміни клімату тощо.

Проте навіть нарощення експорту, за рахунок успіхів рослинництва, не забезпечують зростання грошових надходжень у країну, а значить – і ресурсів для споживчого попиту, розвитку економіки в цілому (рис. 2).

Причина полягає в сировинному характері аграрної продукції (з низькою доданою вартістю), ціна на яку падає на світових ринках. В підсумку українські виробники не можуть компенсувати негативний торговельний баланс (імпортуємо в доларах більше, ніж експортуємо).

Таку недостачу Україна покриває за кошти нових зовнішніх кредитів, які витрачаються не на розвиток, а на стабілізацію фінансової ситуації. А такі тенденції вказують на хибність тези про пріоритет аграрного вектора для України. Він не може забезпечити сталого розвитку країни. З іншого боку, маючи навіть такий «сировинний» потенціал, слід розуміти, якою мірою його можна використати для акумулювання ресурсів на переробку сировини всередині країни та навіть для живлення інших сфер економіки та соціальної сфери. Під останніми маємо на увазі розвиток наукомістких сфер та забезпечення ширшого доступу населення до соціальних благ [3].

Податки забезпечують перерозподіл створюваних багатств через сплату коштів фізичними та юридичними особами до бюджетів і цільових фондів.

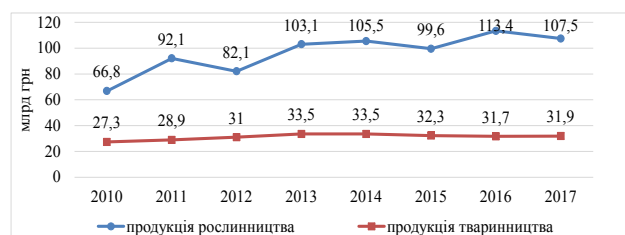

Рис. 1. Валова продукція підприємств агробізнесу України (у постійних цінах 2010 року)

В умовах ринкової економіки такий перерозподіл забезпечує регулятивні й соціальні функції: зменшити соціальну нерівність, стимулювати пріоритетні галузі економіки, науки тощо. Водночас рівень оподаткування має бути таким, щоб забезпечувати відтворення виробничих циклів і залишати підприємствам ресурси для модернізації.

Основні податки, які сплачують підприємства до бюджету: податок на прибуток підприємств; рентні платежі за користування надрами; податок на додану вартість (ПДВ); акцизний податок [5]. Внаслідок нещодавніх податкових реформ та зменшення тиску на бізнес, податки та збори з фізичних осіб становлять все більшу частку в доходах бюджету. За підсумками 2017 року такі виплати склали 615 млрд гривень. Останні два податки, ПДВ та акциз, оплачуються переважно фізичними особами, а підприємства, включаючи їх в ціну реалізації, виступає посередником між споживачами та держбюджетом. Оскільки в нашому фокусі агробізнес, як експортно-орієнтована галузь, то ми будемо аналізувати і ПДВ. Адже в Україні експорт в загальному випадку оподатковується за нульовою ставкою ПДВ і розмір чистих надходжень від цього податку є найбільшим вкладом аграріїв в державну казну. Така нульова ставка спрямована на підтримку конкурентоспроможності українського експорту.

Головне значення у забезпеченні розвитку сільського господарства України, як однієї з основних галузей економіки, є застосування бюджетно-податкових важелів стимулювання. Ставки й пільги з ПДВ для агробізнесу були й залишаються приводом жорсткого протистояння між українськими аграріями, зовнішніми кредиторами України та органами державної влади. Обсяги та структура податкового навантаження видів економічної діяльності (у фактичних цінах) наведені в таблиці 2.

Обсяг сплачених податків в таблиці є сумою сплаченого податку на прибуток, рентних платежів та чистих надходжень від податку на додану вартість (сплата ПДВ мінус відшкодування ПДВ). Сільське господарство за 2016-2017 роки вишло на рівень сплати податків до бюджету, який відповідає частці галузі у ВВП країни.

До 2016 року підприємства агробізнесу, переважно в частині рослинництва, користувались фактично ультрапільговим режимом ведення діяльності, сплачуючи мінімум коштів до бюджету, користуючись значними податковими пільгами та державною підтримкою. Основними з них був єдиний податок для сільськогосподарських виробників і спецрежим з ПДВ, адже сільськогосподарські виробники звільнені від сплати податку на прибуток. Для колишніх платників фіксова-

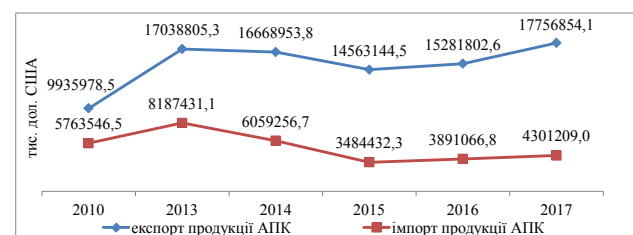

Рис. 2. Динаміка експорту та імпорту сільськогосподарської продукції

Таблиця 2. Обсяги сплачених податків до Зведеного бюджету України підприємствами сільського, лісового та рибного господарства у 2013-2017 рр.

Вид економічної діяльності	Сплачені податки (податок на прибуток + чисті надходження від ПДВ + рентні платежі)									
	2013 рік		2014 рік		2015 рік		2016 рік		2017 рік	
	млн. грн	частка, %	млн. грн	частка, %	млн. грн	частка, %	млн. грн	частка, %	млн. грн	частка, %
ВСЬОГО, в т.ч.:	102445	100	99908	100	121251	100	155057	100	181826	100
Сільське, лісове та рибне господарство	503	0,5	725	0,7	1004	0,8	8516	5,5	18540	10,2

ного сільськогосподарського податку (ФСП) виділено окрему групу платників єдиного податку – четверту, з використанням можливості застосування спрощеної системи оподаткування. Відповідно до ст. 291.4 ПКУ, четверта група суб'єктів господарювання – це сільськогосподарські виробники, у яких частка сільськогосподарського виробництва за попередній податковий рік дорівнює або перевищує 75%. Відтак, колишні платники ФСП з 01.01.2015 р. отримали статус платників єдиного податку четвертої групи, зі спеціальними умовами його справляння, майже ідентичними за умовами справляння до ФСП [6].

Таким чином, аграрії сплачують фіксовану ставку податку, прив'язану до нормативної грошової оцінки землі, незалежно від фінансових результатів їх діяльності. Доцільно окреслити переваги та недоліки такої пільги в оподаткуванні. До переваг можна віднести наступне: незначний рівень податкового навантаження порівняно із загальною системою оподаткування; простий механізм нарахування і сплати податку; стабільна база оподаткування – розмір податку чітко визначений на початок року, що дає можливість здійснювати планування господарської і фінансової діяльності. Серед недоліків слід наголосити на такому: не враховуються фінансові результати діяльності платника й податок сплачується у фіксованій сумі за будь-яких обставин; не в повній мірі врахо-

вано сезонність сільськогосподарського товаровиробництва; не виконується регулююча функція податку; методика розрахунку ґрунтується на застарілій базі нормативної грошової оцінки земельних угідь; відсутня диференціація в оподаткуванні; не враховано циклічність сільськогосподарського товаровиробництва. Отже, механізм прямого оподаткування зазначених підприємств є відірваним від наявних тенденцій розвитку агробізнесу в Україні. ФСП при запровадженні розглядався як інструмент підтримки в перші роки реформування АПК. Проте за час його функціонування відбулися суттєві зміни в аграрній економіці: посилюються процеси концентрації капіталу, сформувалися нові форми бізнесу – агрохолдинги, які не несуть ніякої соціальної відповідальності, не переймаються ні соціальною сферою на селі, ні станом збереження пайового фонду, як це практикувалось колишніми колективними господарствами.

Іншою пільгою був спецрежим ПДВ. Сільськогосподарські виробники не сплачували ПДВ до бюджету, акумулюючи суми податку на спеціальних рахунках. Ці кошти потім використовувались у господарській діяльності (закупівля сировини, обладнання, тощо). З 2016 року дію спецрежиму обмежено, а з 2017 – скасовано повністю.

Детальніше структуру податкових надходжень від підприємств агробізнесу наведено на рисунку 3.

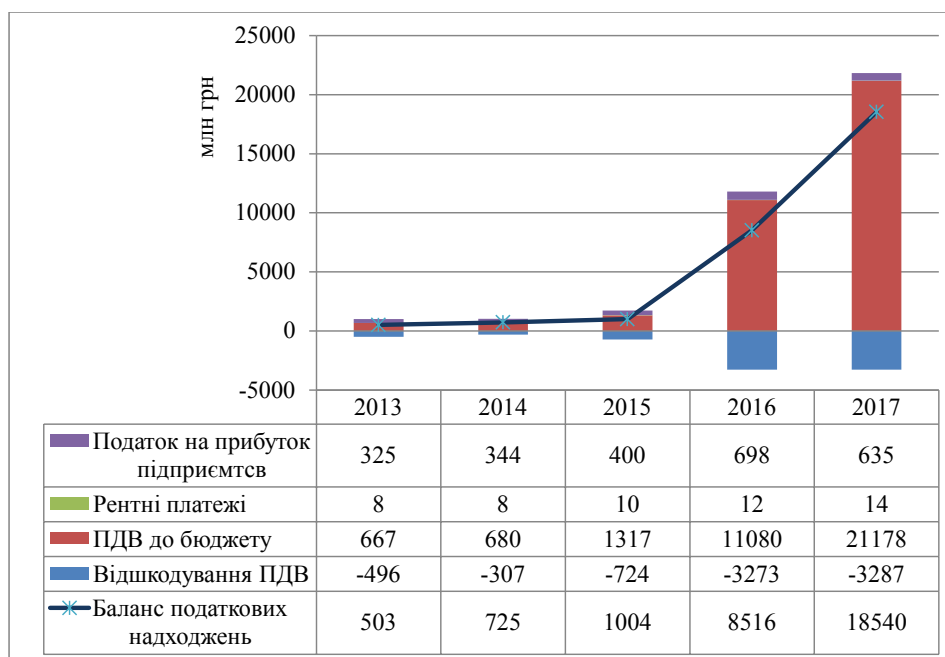

Рис. 3. Динаміка податкових надходжень до Зведеного бюджету України у 2013-2017 роки від підприємств агробізнесу

Таблиця 3. Програми державної підтримки АПК в 2018-2019 роках, млн грн

Програми	2018 рік	2019 рік
2801030 Фінансова підтримка заходів в АПК шляхом здешевлення кредитів	66	127
2801180 Фінансова підтримка заходів в АПК	5	5
2801230 Фінансова підтримка розвитку фермерських господарств	1000	800
2801350 Фінансова підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників і нагляд за ними	300	400
2801460 Надання кредитів фермерським господарствам	43	245
2801490 Фінансова підтримка заходів в АПК на умовах фінансового лізингу	4	5
2801540 Фінансова підтримка галузі тваринництва Державна підтримка тваринництва, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції, аквакультури (рибництва)	4000	3500
2801580 Фінансова підтримка сільгосптоваровиробників	945	800
РАЗОМ	6363	5882

Джерело: складено на основі [7; 8]

Як бачимо, сільськогосподарські виробники, як і раніше, сплачують мінімум податку на прибуток. Податківцям значно простіше забезпечити збір ПДВ, з 2015 року баланс платежів з ПДВ виріс на порядок. Станом на 2017 рік підприємства галузі перераховують до бюджету майже 18 млрд гривень. Баланс податкових надходжень за 4 останні роки завдяки цьому зріс у 37 разів.

Перехід до ринкової економіки спричинив значні зміни в структурі фінансових ресурсів підприємств сільського господарства. Вони потребують ефективного інвестиційного забезпечення, тому що їм не вистачає коштів для задоволення власних потреб. За даними Державної служби статистики України [2], протягом 2013-2017 років спостерігається тенденція до збільшення обсягу капітальних інвестицій в підприємства агробізнесу, за цей період їх стало більше на 41,3 млрд. гривень (рис. 4).

Інше джерело коштів для підприємств агробізнесу це бюджетні програми фінансової підтримки. У 2013 р. обсяг фінансової підтримки для таких підприємств становив 4175,43 млн грн, що є рекордним показником за останні 5 років. З 2013 по 2016 роки спостерігалась тенденція до зменшення обсягів такого фінансування, в цілому на 3964,93 млн грн. У 2017 році в порівнянні з попереднім періодом, обсяг дотацій збільшився на 3217,1 млн. гривень (рис. 5).

У 2018 році було спрямовано 4 млрд грн за бюджетною програмою за КПКВК 2801540 «Державна підтримка галузі тваринництва» та 1 млрд грн за бюджетною програмою за КПКВК 2801230 «Фінансова підтримка розвитку фермерських господарств», 1,363 млрд на інші програми підтримки АПК (табл. 3).

На 2019 рік було заплановано виділення 6,9 млрд грн, однак в остаточний варіант Державного бюджету було внесено суттєві зміни, які скоротили загальний обсяг фінансування на 1 млрд грн до 5,9 млрд грн. Зокрема, було скорочено обсяг фінансування за двома програмами: на програму тваринництва 2019 року направлять 3,5 млрд грн замість 4 млрд грн; на компенсацію вартості сільськогосподарської техніки – близько 800 млн грн, замість 1,3 млрд грн.

Загалом, обсяг витрат з державного бюджету на підтримку АПК з врахуванням кредитів, наданих Міністерству аграрної політики та продовольства України в 2019 році збільшено до 15 млрд грн (рис. 6).

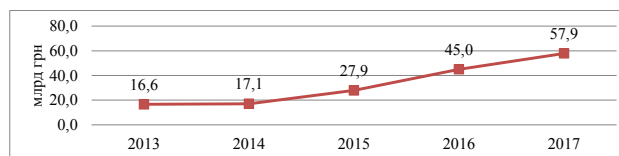

Рис. 4. Динаміка загального обсягу капітальних інвестицій в підприємства агробізнесу у 2014–2017 роках

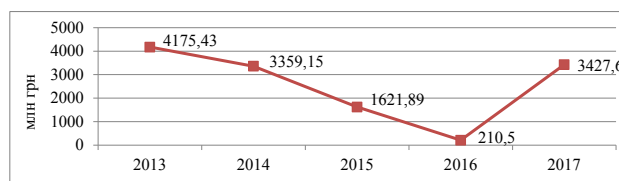

Рис. 5. Динаміка дотацій підприємствам агробізнесу у 2013–2017 роках

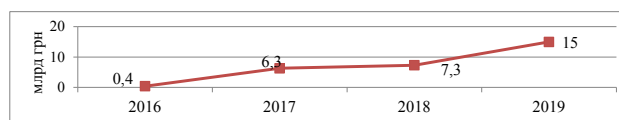

Рис. 6. Загальний обсяг витрат державного бюджету на підтримку АПК

Однак, вітчизняна державна підтримка через складність та значну бюрократизацію процедур, основа яких – принцип ручного розподілу коштів аграрними підрозділами в обласних державних адміністраціях, на комісіях та комітетах, не сприяла суттєвому покращенню фінансового стану сільгосптоваровиробників та стимулюванню виробництва сільгосппродукції.

Висновки з проведеного дослідження. За результатами проведеного дослідження вважаємо за доцільне, при оподаткуванні єдиним податком підприємств агробізнесу, розподілити їх на певні групи, передбачивши граничний розмір доходу, при перевищенні якого сільськогосподарський товаровиробник втрачає право на застосування спрощеної системи оподаткування у вигляді єдиного податку та переходить на загальну систему. Це обґрунтовується необхідністю удосконалення механізму оподаткування в частині забезпечення рівності умов оподаткування та стимулювання ефективного розвитку агроформувань малого бізнесу, поєднанням інтересів держави

та сільськогосподарських товаровиробників. А в перспективі було б доцільно оподатковувати ще й фінансові результати діяльності.

Паралельно з цим необхідно домогтися реального втілення задекларованого Урядом шляху до спрощення та прозорості взаємин бізнесу з державою та ідеї зменшення людського фактору при прийнятті рішень щодо

виділення коштів на підтримку АПК. Таким чином, розвиток сільського господарства України в умовах конкурентного середовища потребує ухвалення стратегічно виважених рішень, запровадження сучасних методів і форм державного управління на всіх рівнях, розроблених з урахуванням досвіду зарубіжних держав, які досягли у цьому напрямі значного успіху.

1. Стратегія сталого розвитку України на період до 2030 року. URL: http://www.ua.undp.org/content/dam/ukraine/docs/SD%20Project_Ukraine_version%203-2-1.pdf.

2. Офіційний портал Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

3. Кравчук О. Експорт сировини як національна ідея та наповнення бюджету. URL: <https://commons.com.ua/uk/opadatkuvannya-silskogo-gospodarstva-vikliki-i-mozhливosti/>.

4. Лупенко Ю.О. Стан та перспективи сталого розвитку сільських територій. Економка АПК. 2017. № 6. С. 7–10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_ark_2017_6_4.

5. Податковий кодекс України: прийнято Верхов. Радою 02.12.2010 р., № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

6. Щодо справляння єдиного податку платниками 4 групи: Лист ДФС № 4968/7/99-99-15-03-01-17 від 14.02.2015. URL: <http://www.buhoblik.org.ua/nalogi/edinyj-nalog-yuridicheskie-licza>.

7. Про державний бюджет України на 2018 рік: [Закон України, прийнятий Верхов. Радою 07.12.2017 р., № 2246-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2246-19>.

8. Про державний бюджет України на 2019 рік: Закон України, прийнятий Верхов. Радою 23.11.2018 р., № 2629-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2629-19>.

E-mail: ivforkun@gmail.com

E-mail: gordeevat_2004@ukr.net